

11 Ιανουαρίου 2019

Φώτα ολόφωτα στο αείφωτο Φανάρι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

του Μητροπολίτου Προικοννήσου κ. Ιωσήφ

Πάντα ή έορτή τών Θεοφανίων στό Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει τήν αίγλη και τήν κατάνυξη πού μιλάνε στά πιο βαθιά στρώματα τής καρδιάς τών πιστών. Καί τών Ρωμιών και τών Όρθοδόξων γενικώτερα. Η σεμνότητα τής Πατριαρχικής και Συνοδικής Λειτουργίας, ή λιτότητα του άγιασμού, χωρίς περιττές φιοριτουρες και κοσμικότητες, ή δωρικότητα τής ψαλμωδίας τών Πατριαρχικών Χορών, τό κάθε τι, έχουν κάτι ξεχωριστό νά πουν στην ψυχή τών κουρασμένων από τήν κοσμική φλυαρία και περπέρεια Χριστιανών. Κι ό παγωμένος Κεράτιος γίνεται κολυμβήθρα χάριτος για πολλά παλληκάρια πού θέλουν νά πιάσουν τό Σταυρό και νά τον παραδώσουν στον Πατριάρχη. Κάποτε ανάμεσά τους βουτούν και Τουρκοι, Μουσουλμάνοι άσφαλώς, πού τους συγκινεί ή μυσταγωγία και ή κρυφή χάρη τών Πατριαρχικών ιερών δρωμένων. Θυμάμαι δημοσιογράφο μεγάλης τουρκικής έφημερίδας νά βουτάη, νά πιάνη αυτός τον Σταυρό και νά τον παραδίδη στον Πατριάρχη φιλώντας τό χέρι του, μέ κάποια δόση ένοχής πού τόλμησε νά επέμβη στά τών Χριστιανών, και μάλιστα μέ τόση έπιτυχία! Κι ό Πατριάρχης, προνοητικός πάντα, νά βγάξη από τήν τσέπη, αντί για Σταυρό, τό αντίγραφο ενός μεταλλίου και νά του τό προσφέρη χαμογελαστός. Έπακολούθησε τήν έπαύριο ένα υπέροχο πρωτοσέλιδο-ύμνος στην Πατριαρχική άρχοντία και ευρύτητα πνεύματος ...

Άλλά τά φετεινά Θεοφάνια χαρακτηρίζονται από τον ξεχωριστό φωτισμό ενός

μεγάλου Λαού, πού ως προχθές ό μοσχοβίτικος ίμπεριαλισμός (έκκλησιαστικός καί πολιτικός) τόν κρατοῦσε ανάλγητα στό σχίσμα καί στό «ανάθεμα». Περισσότερα από 25 έκατομμύρια (!) Όρθόδοξους Χριστιανούς τῆς Ούκρανίας, παιδιά ως χθές ενός κατώτερου Θεοῦ, άποπαίδια τῆς Έκκλησίας, προδομένα από τούς πνευματικούς των πατέρες καί ήγέτες, άνοιξε ή μεγάλη άγκαλιά τῆς Μητέρας Έκκλησίας, μέ τήν γενναία άπόφαση τοῦ Οίκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί τῆς Συνόδου τοῦ μαρτυρικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καί τούς δέχτηκε στή ζεστασιά τῆς άγάπης τοῦ Χριστοῦ, πού ἦρθε στόν κόσμο μας νά άγκαλιάσει τούς άπερριμένους καί περιφρονημένους, «τά μωρά τοῦ κόσμου καί έξουθενημένα» καί νά τά εἰσαγάγη στή Βασιλεία Του.

Τά Φῶτα τοῦ 2019 σηματοδοτοῦν τόν έπαναφωτισμό τῆς έκκλησιαστικῆς πορείας καί ζωῆς τοῦ Ούκρανικοῦ Λαοῦ, καθώς τήν άγια αὐτή ήμέρα θά λάβουν από τά χέρια τοῦ Πρώτου τῆς Όρθοδοξίας τόν πολυπόθητο Τόμο τῆς Αὐτοκεφαλίας τους, Τόμο πολυτιμότερο από κάθε Χρυσόβουλο καί Οὐκάζιο Αὐτοκρατορικό. Κι αὐτό γιατί μέ τόν Τόμο αὐτόν, πέρα από τήν έκκλησιαστική ανεξαρτησία, οὐσιαστικά διασφαλίζεται καί ή έθνική άξιοπρέπεια τοῦ ταλαιπωρημένου μεγάλου αὐτοῦ λαοῦ. Τήν ήμέρα τῶν φετεινῶν Έπιφανίων, ό Μητροπολίτης Έπιφάνιος Κιέβου καί πάσης Ούκρανίας, αναγνωρίζεται έπίσημα ως πνευματικός πατέρας καί έκκλησιαστικός ταγός τοῦ Ούκρανικοῦ Λαοῦ καί αναλαμβάνει ένώπιον Θεοῦ καί ανθρώπων τήν ύψιστη εὐθύνη νά όδηγή τό εὐσεβές Έθνος του στήν όδό τῆς έν Χριστῶ τελειώσεως καί σωτηρίας. Όντως «έπεφάνη ή Χάρις ή σωτήριος πᾶσιν ανθρώποις» καί χαίρουν οἱ Άγγελοι μαζί μέ τούς ανθρώπους γι' αὐτό καί χαίρονται διπλᾶ οἱ Ούκρανοί πιστοί καί μαζί τούς ό Αρχάγγελος Μιχαήλ, ό προστάτης τοῦ Κιέβου, καί όλος ό μεγάλος χορός τῶν Αγίων πού άνέδειξε τό έθνος αὐτό στά χίλια-τόσα χρόνια από τόν έκ Κωνσταντινουπόλεως φωτισμό καί έκχριστιανισμό του.

Η άπόφαση τῆς χορηγήσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας στήν Έκκλησία τῆς Ούκρανίας εἶναι ἴσως ή πιό γενναία άπόφαση τῆς 27ετοῦς εὐλογημένης Πατριαρχίας τοῦ Οίκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Ό Παναγιώτατος, μέ ύψηλό αἶσθημα εὐθύνης, άφουγκράσθηκε τά μηνύματα τῶν καιρῶν, αλλά καί τήν κραυγή τοῦ πόνου τοῦ πολυάριθμου Ούκρανικοῦ λαοῦ, τό παράπονο τῶν σκληρά δοκιμασθέντων πιστῶν τῆς «Μικρᾶς Ρωσίας», καί, κάνοντας χρήση τῶν προνομίων πού δίδουν στόν Οίκουμενικό Πατριάρχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἱεροί Κανόνες τῶν Οίκουμενικῶν Συνόδων, τά αρχαία θέσμια καί ή σεβάσμια Κανονική Τάξη καί Παράδοσή τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας, άφοῦ έθεράπευσε τήν θεομίσητη κατάσταση τῆς άποκοπῆς τόσων έκατομμυρίων Όρθοδόξων πιστῶν από τήν έκκλησιαστική κοινωνία, προέβη Συνοδικῶς στή χειραφέτησή τους καί στήν άνάδειξή τους στό status τῆς 15ης Αὐτοκεφάλου Έκκλησίας τῆς οίκογενείας τῶν

Όρθοδόξων. Έναντίον αυτής της γεμάτης από αγάπη Χριστού και κήδος υπέρ τόσο ψυχών για τις όποιες ο Κύριος ένανθρώπησε και σταυρώθηκε, έπιχειρήματα λογικά κανονικά, έκκλησιαστικά, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ! «Μόνος στενάζει του σκοτούς ο προστάτης» γι' αυτή την κενωτική φιλανθρωπία της Μητέρας Έκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, ή οποία για μία ακόμη φορά διαμοιράζει, όχι τά ιμάτιά της, αλλά τις ίδιες τις σάρκες της, χάριν της σωτηρίας των παιδιών της. Όπως τό έκαμε και παλαιότερα για τή Ρωσία, για τή Ελλάδα, για τή Σερβία, για τή Ρουμανία, για τή Βουλγαρία, για τήν Άλβανία, για τήν Πολωνία, για τήν Τσεχία και Σλοβακία (κι άς μή θέλουν κάποιοι άγνώμονες νά τό θυμούνται!). Άλλά «του σκοτούς ο προστάτης» έχει συνέμπορο τον ρωσικό ιμπεριαλισμό, ο οποίος εκ στόματος «άδελφικού» Πατριαρχικού, αλλά και Πουτινικού καισαρικού, έρεύγεται άρρητ' αθέμητα, βλάσφημα, συκοφαντικά και άνόσια, ών ούκ έστίν αριθμός, έναντίον του σεπτού προσώπου του Οίκουμενικού Πατριάρχου και του Πρωτοθρόνου και Πρωτευθύνου Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως.

Και δέν μένουν μόνον στά λόγια αλλά και προχωρούν σε άπειλές και έξαγορές συνειδήσεων, πειθαναγκασμούς, στρεβλώσεις, έκβιασμούς και ύποχθόντες διεργασίες. Από τον ΙΘ' αιώνα πριονίζουν συστηματικά τό δένδρο της Ρωμηοσύνης και τά δίκαια της Μητέρας (και δικής τους) Έκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Βουλγαρική Έξαρχία και Σχίσμα, έξαραβισμός του Ρωμαϊκού Πατριαρχείου Άντιοχείας, έκρωσισμός του Άγίου Όρους, ύπονόμηση Πατριαρχείων Ίεροσολύμων και Άλεξανδρείας, πανσλαβισμός σ' όλη τή Χριστιανική Άνατολή, είναι μόνο μερικά από τά έργα και τις ήμέρες του άδελφού Ξανθοού Γένους εις βάρος της Πονεμένης Ρωμοσύνης. Λίγη προσεκτική μελέτη των ιστορικών πηγών βεβαιώνει τον πικρόν λόγον τό ασφαλές. Τό έκκλησιαστικό της Ούκρανίας άπλως έδωσε τήν εύκαιρία νά καταπέση τό προσωπίον και νά άποκαλυφθούν οι σκοτεινοί διαλογισμοί καρδιών καθ' ύπόκρισιν άδελφικών και ήκιστα Χριστιανικών. Και στό σημείο αυτό θαυμάζουμε τό μεγαλείο της άνδρικής γενναιότητας και έκκλησιαστικής ύπευθυνότητας του Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Άψηφά τήν άδίστακτη έπιθετικότητα και τή λυσώδη αντίδραση της Μόσχας και των διαφόρων συνοδοιπόρων της. Άψηφά τήν πολιτική της κοσμικής ισχύος και της ρουβλιακής διαφθοράς. Άψηφά τον ύπαρκτό κίνδυνο αυτής της ζωής και προσωπικής του άκεραιότητας, μπροστά στό μεΐζον συμφέρον της σωτηρίας ενός λαού δυόμιση και πλέον δεκάδων έκατομμυρίων ψυχών. Για τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο για πολλοστή φορά άποδεικνύεται ότι πάνω άπ' όλα είναι Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ και ότι ύψιστος νόμος είναι ή σωτηρία των πιστών. Ο μικρός τό δέμας Πατριάρχης για μία ακόμη φορά άποδεικνύει ψυχικές και πνευματικές διαστάσεις Γίγαντος! Άτλαντος, πού σηκώνει γερά στους ώμους του τον κόσμο της έκκλησιαστικής εύθύνης της Οίκουμενικής Όρθοδοξίας. Κάποτε ο Χαλκηδόνος

Ἀθανάσιος τόν εἶχε ὀνομάσει νέο-Κυναίγειρο. Στήν περίπτωση τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου τόν βλέπω νά δικαιώνει πλήρως τόν χαρακτηρισμό. Ἀλλά, τήν τελευταία λέξη στήν ἱστορία δέν τήν ἔχει ἡ κοσμική δύναμη, τό ἴππειον θράσος τῶν ἀριθμῶν καί τοῦ χρήματος, ἡ αὐταπάτη τῆς ἐξουσίας. Τήν τελευταία λέξη τήν ἔχει τό δίκιο καί ἡ Ἀγάπη. Τήν ἔχει ὁ Χριστός! Καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὁ Πατριάρχης του καί ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος του, σ' αὐτή τήν τελευταία λέξη ἀφορῶντες χαρίζουν φέτος Φῶτα – Ὀλόφωτα στήν ἐν Οὐκρανία Ἐκκλησία καί στόν πολυτλήμονα καί βαρυδαίμονα Ὀρθόδοξο Οὐκρανικό Λαό.

Πηγή: orthodoxia.info